

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως,
λέγομεν τὸν PMB' (142ον) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν

τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

ᾠχος δ΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ἐραστὴν τῆς ἱερᾶς ἡσυχίας
καὶ μιμητὴν τῆς τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνίας,
Παῖσιον τὸν ὅσιον ὑμνήσωμεν·
οὗτος γὰρ ἐν Ἀθωνι καὶ Σινᾷ καὶ Στομίῳ

ζήσας ὥσπερ ἄσαρκος, ἐκλογῆς ὥφθη σκεῦος·
καὶ νῦν προστάτης καὶ χειραγωγὸς
πάντων ὑπάρχει καὶ πρέσβυς πρὸς Κύριον.

Δόξα.

Τῆς συμπαθείας σου τὸν ἄμετρον πλοῦτον
καὶ μεσιτείας σου τὴν δύναμιν γνόντες,
οἱ ἐν πελάγει ὄντες ὀλεθρίων παθῶν
καὶ κλυδωνιζόμενοι πειρασμοῖς πολυτρόποις,
σὲ ἐπικαλούμεθα, ὦ Παῖσιε πάτερ·
σπεῦσον ταχύ, διάσωσον ἡμᾶς
καὶ πρὸς λιμένα ὁδήγει ἀκύμαντον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50ὸς) Ψαλμός.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«Εὖσπλαγχνε Πάτερ, βοηθὸς γενοῦ πάντων».

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐλέους τοῦ θεοῦ ὁ μιμητής,
Παῖσιε πάτερ, ὡς ἡλέεις διηνεκῶς,
τοῖς πᾶσι γενόμενος τὰ πάντα,
νῦν ταῖς πρεσβείαις σου πρόφθασον ἅπαντας.

Ἐπάρχεις σωμάτων ὁ ἰατρός,
ψυχῶν θυμηδία καὶ γλυκεῖα ἀναψυχή,
μέγας ἐν ἀνάγκαις ἀντιλήπτωρ
καὶ ἐν πολέμοις ὑπέρμαχος κράτιστος.

Ἐυνέχομαι, Ὅσιε, νυσταγμῷ
πολλῆς ἀμελείας καὶ συστέλλομαι ἐκζητῶν
τὴν ἀνύστακτόν σου προστασίαν·
ἀλλ' ἐπιστάς μοι ἐγρήγορσιν δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Παντάνασσα Μῆτερ τοῦ Λυτρωτοῦ,
νέφη τὰ ζοφώδη τῶν κινδύνων καὶ πειρασμῶν
ταχέως διάλυσον καὶ σκέπε
ὡς φωτοφόρος νεφέλη τὴν ποίμνην σου.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀμπруνθεὶς τῇ καρδίᾳ ἀσκητικοῖς πόνοις σου
καὶ καταλαμφθεὶς διανοίᾳ φέγγει τῆς Χάριτος,
φῶς ὅλος γέγονας· ὅθεν ἐκ ζόφου πταισμάτων
ῥῦσαί με πρεσβείαις σου, πάτερ Παῖσιε.

Δγαλλόμενος ἄλγη ἀσθενειῶν ἤνεγκας
 τῆς ὑπομονῆς καὶ ἀνδρείας τύπος γενόμενος·
 κάμῃ ἐνίσχυσον, ἐν κλίνῃ πόνου πεσόντα,
 εἰς χαρὰν οὐράνιον τρέπων τὴν θλίψίν μου.

Γῆν οὐράνωσας ὄντως, κατατρυφῶν, Ὅσιε,
 τῆς ἀγγελικῆς ἡσυχίας, ζέων τῷ πνεύματι·
 ἐξ οὐρανοῦ δὲ νῦν, σαῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις,
 τοῦ ἀστάτου βίου μου παῦσον τὸν τάραχον.

Θεοτοκίον.

Χαρμονή, εὐφροσύνη καὶ γλυκασμὸς πέφυκας,
 Μήτηρ τῆς χαρᾶς γενομένη, Θεογεννήτρια·
 ὅθεν θλιβόμενος, πρὸς σὲ ἀεὶ καταφεύγω,
 τὴν θερμὴν παράκλησιν καὶ προστασίαν μου.

Επάκουσον τῶν σὲ καλούντων, Παῖσιε θεοφόρε,
 χαριζόμενος συμπαθῶς αὐτῶν τὰ αἰτήματα,
 ὡς ἔχων πρὸς Κύριον παρῶρησίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
 ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
 καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἵτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ εὐθὺς τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Θερμὸς πρεσβευτῆς ὑπάρχων πρὸς τὸν Κύριον,
 ἡμῶν τὰς θερμὰς δεήσεις, Πάτερ, πρόσδεξαι
 ἐκτενῶς βοώντων σοι·

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἡμᾶς φρούρησον
καὶ βοηθὸς γενήθητι ἡμῖν
ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι καὶ τῷ μέλλοντι.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ν ὕξ πικρᾶς ἀπογνώσεως
τὴν ἐμὴν καρδίαν δεινῶς ἐκάλυψε·
σὺ δὲ φῶς καὶ ἀγαλλίασις,
ὅσιε Παῖσιε, ἐφάνης μοι.

Εὐφροσύνης πληρούμεθα
τάφῳ σου τῷ θείῳ πιστῶς προσπίπτοντες·
βρύει χάριν γὰρ σωτήριον
μυστικῶς ἡμᾶς ἐπισκιάζουσαν.

Πεπτωκότα με ἔγειρον
καὶ πρὸς τὴν μετάνοιαν καθοδήγησον,
ταῖς εὐχαῖς σου ἀπαλλάττων με
ἐκ τῆς τυραννούσης συνηθείας μου.

Θεοτοκίον.

Απαθείας λαμπρότητι
σκεῦος καθαρώτατον ὥφθης, Πάναγνε·
ὄθεν κάθαρον τοὺς δούλους σου
μολυσμοῦ σαρκός τε καὶ τοῦ πνεύματος.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Τεῖχος μοι γενοῦ
σωτηρίας, Πάτερ ὅσιε,

ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἀβλαβῇ
ὥς προστάτης μου καλὸς διαφυλάττων με.

Ελκη τῶν παθῶν
τὴν καρδίαν μου μαστίζουσιν·
ἀλλ' οἱ λόγοι σου ὥς βάλσαμον τερπνὸν
ἐπιφέρουσιν εἰρήνην τε καὶ ἴασιν.

Ράθυμον ψυχὴν,
Πάτερ, κέκτημαι καὶ ἄκαρπον·
ἀλλὰ χάρισαί μοι ζῆλον καὶ ἰσχύν,
πρὸς ἀγῶνας φιλοτίμους διεγείρων με.

Θεοτοκίον.

Βήματι φρικτῷ
τοῦ Υἱοῦ σου, Μητροπάρθενε,
ὅτε μέλλω παραστῆναι, δυσωπῷ,
δεξιᾶς χειρὸς με κράτησον καὶ σῶσόν με.

Ὡδὴ ζ'. Τὴν δέησιν.

Οικτίρμων καὶ πλήρης θείας ἀγάπης,
ἱλαρὸς καὶ ἐλεήμων ἐφάνης,
ὅτι παθῶν καθαρθεὶς ἐν ἐρήμῳ,
ἐλέους σπλάγχνα ἐκέκτησο, Ὅσιε·
νῦν δὲ πρεσβείαις σου θερμαῖς
τὴν γνησίαν ἀγάπην μοι δώρησαι.

Ηγάπησας τὴν ἀφάνειαν, Πάτερ,
καὶ ἐμίσησας τὴν δόξαν τοῦ κόσμου·

ἀλλ' ὁ τῆς δόξης Θεὸς καὶ Δεσπότης
τὴν σὴν ταπείνωσιν πᾶσιν ἐπέδειξεν·
ταύτης ῥανίδα, δυσωπῶ,
στάλαξόν μοι πρεσβείαις σου, Ὅσιε.

Θερμότατός σε θεῖος ἔρωσ ἥρπαζε,
καὶ Θεὸν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀνύμνεις·
ὅθεν καμὲ τῶν γηϊνῶν φροντίδων
καὶ τῆς ματαίας μερίμνης ἐξάρπασον,
ἵνα καρδίᾳ καθαρᾷ
εὐλογῶ καὶ δοξάζω τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Θεοῦ Παράδεισος,
τὸ σεπτὸν τῆς εὐωδίας δοχεῖον,
τῆς τῶν παθῶν δυσωδίας με ῥῦσαι
καὶ ἀρετῶν οἰκητήριον δεῖξόν με·
σὺ γὰρ χαρίτων ἡ πηγὴ
καὶ αἰτία ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Ἐπάκουσον τῶν σὲ καλούντων, Παῖσιε θεοφόρε,
χαριζόμενος συμπαθῶς αὐτῶν τὰ αἰτήματα,
ὥς ἔχων πρὸς Κύριον παρρησίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον,
ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἵτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ εὐθὺς τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Υπομένων ὑπέμεινας τὸν Κύριον
ἐν ἀσθενείαις τελειωθείς, Πάτερ ὅσιε·
νῦν δὲ πόνων πολυειδῶν ἀνάπαυσιν εὐρών,
ἄριστος ὥφθης ἱατρὸς παθῶν καὶ νόσων χαλεπῶν
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος,
βρύων παραμυθίαν καὶ ἄμισθον ἰατροίαν
τοῖς καταφεύγουσιν εἰς σέ, πολυθαύμαστε Παῖσιε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (δὺς)

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. (6, 17-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ,
καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ
λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς
παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ
καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι
ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύνάμις παρ'
αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε·
Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε.

Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἔνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα. ᾠχος β΄.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὸ Προσόμοιον.

ᾠχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁλος συνεχόμενος ἐν ἀπορίᾳ μεγίστῃ,
κρημνισθεὶς εἰς βάραθρον
δεινῆς ἀπογνώσεως καὶ ζοφώσεως,
ὅσιε Παῖσιε, σὲ καθικετεύω,
τὴν ὁδὸν τῆς ἀναβάσεως δεῖξον παρέχων μοι
κλίμακα πρὸς φῶς τὴν ἀνάγουσαν,
ταπείνωσιν, μετάνοιαν,
πίστιν καὶ ἐλπίδα πρὸς Κύριον,
ὅπως εἰς τὸ ὕψος ἀγάπης ἀναβὰς πνευματικῆς
ἀγαλλιάσεως γένωμαι οὐρανίου μέτοχος.

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου... Εὐθύς δὲ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τενὰ πάντα μοι ὄντως
καὶ δεινὰ καὶ ἐπώδυνα, πάτερ Παῖσιε·
ἀλλὰ θαρρόων τῷ σθένει
τῶν θείων πρεσβειῶν σου,
πρὸς τὴν σκέπην σου ἔδραμον·
σὺ γὰρ ἐν τάχει θαυμαστώως
ἐκ πάντων διασώζεις.

Ταληνόν σε λιμένα
ἐν ἀνάγκαις τοῦ βίου πάντες ἐκτήσαντο·
πενήτων εὐπορία,
γερόντων βακτηρία,
σὺ γὰρ πέφηνας, Ὅσιε,
ἀπηλπισμένων ἐλπίς,
παράκλησις πενθούντων.

Ἐκ δεινῶν νοσημάτων
τοὺς νοσοῦντας ἀπάλλαξον, πάτερ Παῖσιε·
καρκίνου πάθος λῦσον,
ἡμιθανεῖς τῆς κλίνης
τοῦ θανάτου διάσωσον,
τυφλοῖς παράσχου τὸ φῶς,
ἀλάλοις ὁμιλίαν.

Θεοτοκίον.

Ν οῦν, ψυχὴν καὶ καρδίαν
πρὸς σὲ αἶρω, τὴν κόσμου μόνην βοήθειαν,
καὶ πίστει ἀνακράζω·
Κινδύνων πολυτρόπων
τῶν κυκλούντων με λύτρωσαι
τῇ μητρικῇ σου, Ἀγνή,
πρὸς Κύριον πρεσβεία.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ο διαλάμψας
εἰς τὸν ἰσάγγελον βίον
θεωρίᾳ τε καὶ πράξει, ὦ θεόφρον,
φῶς τῶν μοναζόντων ὑπάρχεις εἰς αἰῶνας.

Υ πὲρ τοῦ ἔθνους
πρὸς τὸν Σωτῆρα ὡς πρέσβυς
στῆθι, ὅσιε Παῖσιε, πρεσβεύων
ἐξ ἐχθρῶν παντοίων λυτροῦσθαι εἰς αἰῶνας.

Π ἴστιν γνησίαν
Ὁρθοδοξίας φυλάττειν
γενναιότατα, ὡς ἄλλοι Μακκαβαῖοι,
στήριξον τοὺς νέους ταῖς πρὸς Θεὸν εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Α γνή Παρθένε,
ὅσα κὰν βούλῃ ἰσχύεις,
ὡς τεκοῦσα τὸν ἀπάντων Βασιλέα·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν ἀεὶ ἐν σοὶ θαρρόυντες.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ν ὦν ἔτυχον ὁ τάλας θείας βοηθείας,
ὅτε ἡσπάσθην θερμῶς τὴν εἰκόνα σου,
ὦ θεοδόξαστε πάτερ ἡμῶν Παῖσιε.

Τὸ ὄνομά σου ὄντως τίς ἐπεκαλέσθη,
καὶ οὐκ εὐθέως αὐτοῦ τὰ αἰτήματα
πρὸς τὸν Θεὸν διεβίβασας, Πάτερ ὅσιε;

Ὡς ἔχων παρρῆσιαν, Πάτερ, πρὸς τὸν Κτίστην,
ὕπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς καθικέτευε
εἰρήνην ἄνωθεν δοῦναι ἀπαρασάλευτον.

Θεοτοκίον.

Ν ὦν φθάσαντα εἰς τέλος τῆς δεήσεώς μου,
ἀξιώσόν με, Πανύμνητε Δέσποινα,
εὐχαριστεῖν καὶ δοξάζειν καὶ μακαρίζειν σε.

Καὶ εὐθὺς τό·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ θυμιῶντος τοῦ ἱερέως τὸ ἱερὸν θυσιαστήριον
καὶ τὸν Ναόν, ψάλλομεν τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ἡσυχίας ὁ ἐραστῆς
καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ Κυρίου ὁ μιμητής·
θείας γὰρ ἀγάπης πληρούμενος ἐδόθης
Θεῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, πάτερ Παῖσιε.

Χαίροις τῆς ἀγάπης θεῖος κρουνὸς
καὶ τῆς συμπαθείας ἀνεξάντλητος ποταμός,
χαίροις ὁ θεράπων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων
καὶ ὁ προστάτης πάντων, πάτερ Παῖσιε.

Τλυκύτατον ἔαρ καὶ ποθεινὸν
ἐφάνης, Παμμάκαρ, ἐν χειμῶνι τῶν πειρασμῶν·
πᾶσι γὰρ παρέχεις θερμὴν παραμυθίαν,
χαράν τε καὶ ἐλπίδα, πάτερ Παῖσιε.

Πάτερ, τὴν Παρθένον ἐωρακῶς
πολλάκις ἐν βίῳ ἀνεβόας ἐξεστηκῶς·
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ μου, Παντάνασσα Μαρία,
τῇ σκέπη σῶν πτερύγων σκέπε τὸν κόσμον σου.

Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον νῦν ὁρῶν
τὸν ὠραῖον κάλλει παρὰ πάντας υἱοὺς βροτῶν,
Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει
συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Πρόσδεξαι δεήσεις σῶν ἱκετῶν,
τῶν ἀπὸ περάτων εἰς τὸν τάφον σου τὸν σεπτὸν

πίστει ἐρχομένων καὶ ἀποτιθεμένων
τοὺς πόνους καὶ τὰς θλίψεις, πάτερ Παῖσιε.

ὦ δὰς εὐχαριστίας ἡ σὴ Μονή,
Παῖσιε πάτερ, ἀναπέμπει σοι εὐλαβῶς
ἀντὶ τῶν ἀμέτρων μεγάλων δωρημάτων,
ἅπερ αὐτῇ πλουσίως παρέσχες, Ὅσιε.

Ἀ γίων Καππαδόκων σεπτὴ δυάς,
Παῖσιε πάτερ καὶ Ἀρσένιε ἱερέ,
ρύσασθε κινδύνων τοὺς πίστει ἐκζητοῦντας
ὕμῶν τὴν προστασίαν, τὴν ἀπροσμάχητον.

Π ᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον.
Καὶ εὐθὺς τὰ Τροπάρια.
Ἦχος πλ. β΄.

Ε λήσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη
οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κ ὦριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν·

μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν,
ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαγχνος
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου·
πάντες ἔργα χειρῶν σου
καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς εὖσπλαγχνίας τὴν πύλην
ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε·
ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν·
ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·
σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

Ἀπόλυσις ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Καὶ εὐθὺς τὰ Τροπάρια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σπεῦσον, ἐπιφάνηθι ἡμῖν
τοῖς ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις
ἐπιζητοῦσι θερμῶς,
ἅγιε Παῖσιε, τὴν μεσιτείαν σου,
καὶ παράσχου τὴν ἴασιν ψυχῶν καὶ σωμάτων,
πᾶσαν δὲ ἐπίνοιαν δαιμόνων σύντριψον·
ἵνα εὐχαρίστῳ καρδίᾳ
σὲ τιμῶμεν, ὅσιε Πάτερ,
καὶ τὸν σὲ δοξάσαντα δοξάζωμεν.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τάς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Δίστιχον.

Δέχου δέησιν τῆς Μάνδρας ἥνπερ σκέπεις
Σὺν Θεολόγῳ καὶ θείῳ Ἀρσενίῳ.

